

Manifest conjunt.
Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat del Districte de Gràcia:
'2020: Aprenentatge i solidaritat'

Cada any, el 3 de desembre celebrem el dia Internacional de les persones amb discapacitat. Però aquest any, no ha estat un any més. El passat mes de març, sense que ningú l'hagués convidat, va entrar a casa nostra el COVID-19, ancorant-se en totes les àrees de la vida individual, familiar i col·lectiva.

En el manifest d'ara fa un any reivindicàvem el dret a l'accessibilitat en totes les àrees i malauradament el 2020, d'un dia per l'altre, ens vam trobar amb les portes tancades. Literalment.

A partir d'aquell moment la majoria dels recursos sanitaris s'estan destinant a l'atenció pel Covid-19 i no s'estan tenint prou en compte altres pacients i col·lectius amb algun tipus de discapacitat.

El contacte amb els nostres referents clínics durant la pandèmia es va convertir de cop i volta en visites telefòniques o telemàtiques que, en qualsevol cas, ens hagués agradat realitzar amb més periodicitat. Valorem l'esforç de professionals en l'atenció telemàtica i la seva capacitat d'adaptació a la situació, però necessitem que ens atenguin de forma presencial, tan sovint com calgui, per nosaltres el contacte humà és imprescindible.

Ens hem esforçat per fer sentir la nostra veu però no hem sentit que se'ns tingui en compte a l'hora de prendre decisions. En especial hauríem agraït que s'hagués tingut més present l'opinió dels joves

Tenim ganes d'incorporar-nos al mercat laboral i en la situació de la pandèmia és més difícil aconseguir-ho: s'han aturat formacions o s'han fet online amb les dificultats afegides que això comporta.

La incertesa o la por a un situació desconeguda per tothom, ha aguditzat dificultats relacionals, problemes a casa i amb la família. Sort que tothom s'hi ha posat de valent per evitar conflictes.

El nostre accés i participació en el món de l'art i la cultura, que ha de ser veritablement inclusiu, així com la nostra creació, s'han vist més limitades que mai i s'ha patit com mai l'existència de la 'bretxa digital'.

Destaquem també la vivència de les persones que vivim en recursos residencials (residències o llars-residència) hem hagut d'extremar les mesures de seguretat i prevenció contra la Covid-19; quelcom que ens ha aïllat encara més de la resta de la comunitat i de les persones que més ens estimem (família, parelles, amics...). Us imagineu tot el que hauríeu d'haver fet a casa o com us hauríeu d'haver organitzar durant el confinament i la desescalada convivent amb gairebé 10, 20 o 30 persones més?

Som persones molt afectives. Hem trobat a faltar el contacte de abraçar-nos, besar-nos, donar-nos la mà. Necessitem sortir. Estar tancats no ens facilita les coses. Som persones inquietes que necessitem canviar d'ambients, d'activitat i prendre l'aire. El confinament

augmenta el nostre neguit i a vegades discutim i els nervis estan a flor de pell. Reivindiquem la necessitat de fer exercici, deixeu-nos caminar!

Fem una crida també als mitjans de comunicació. A la televisió, per exemple, sovint només es parla de la pandèmia i solen ser notícies desagradables. A nosaltres ens afecta negativament i ens crea angoixa i ens pot arribar a generar confusió sobre com hem d'actuar correctament.

També ens volem dirigir a la resta de la societat. Volem que acabin els contagis. Les normes hi són per tothom. Hi ha persones que no les respecten i ho paguem les més vulnerables.

A les classes dirigents els demanem que també es posin les ulleres de la discapacitat i que siguin tan responsables com hem estat nosaltres. El Covid passarà però l'estigma sembla que persistirà i no ho acceptem. En acabar el confinament per exemple, mentre la resta de la població ja podia sortir de casa, nosaltres continuàvem amb les restriccions.

No hem tingut facilitat en tràmits a les entitats bancàries, centres d'atenció primària, ja que individualment no tenim la facilitat de poder gestionar on-line, ja sigui per falta de mòbils, ordinadors, internet, etcètera.

Volem recordar i homenatjar a les persones que han perdut la vida en aquesta pandèmia, moltes d'elles persones grans o dels nostres col·lectius, més vulnerables, i de les que no ens hem pogut acomiadar com voldríem i sobretot, com es mereixien.

Però la pandèmia també ha estat una plataforma d'oportunitats i aprenentatges on hem estat capaces i capaços de créixer.

Hem dut a terme activitats telemàtiques que ens han permès sentir-nos actives, continuar connectades amb els companys i companyes i professionals del servei, i a sentir-ne la calidesa.

Hem conegut recursos que desconeixíem, i ens hem adaptat i sobreposat a una situació que inicialment pensàvem que no sabríem gestionar.

Volem explicitar el nostre reconeixement i agraïment pels equips de professionals de l'àmbit sanitari, educatiu, dels serveis socials i de les feines essencials que, malgrat les dificultats que patim, segueixen fent la seva feina de la manera millor possible i que ens han atès sempre que ho hem necessitat. Amb elles hem après a parlar i somriure amb els ulls.

Finalment, volem reconèixer la tasca de les nostres famílies que tot i la complexitat del moment, han manifestat una capacitat per afrontar situacions adverses amb recursos propis, molt conscients de la nostra vulnerabilitat i del risc de ser contagiats pel COVID. Han adaptat metodologies pròpies de les entitats, construint així noves formes d'aprenentatge.

Persones usuàries i professionals hem sigut encara més conscients dels beneficis del treball educatiu a l'aire lliure, de la solidaritat i dels aprenentatges que ha portat aquest 2020. Desitgem que aquest patrimoni, articuli un canvi positiu en la manera d'entendre les intervencions futures de les persones amb discapacitat.